

A la Martina li encanta el futbol,
però a l'equip de l'escola alguns pensen
que les noies juguen pitjor.

Els demostrarà la Matina
que s'equivoquen?

LA MARTINA FUTBOLISTA

Susanna Isern

Marta Moreno

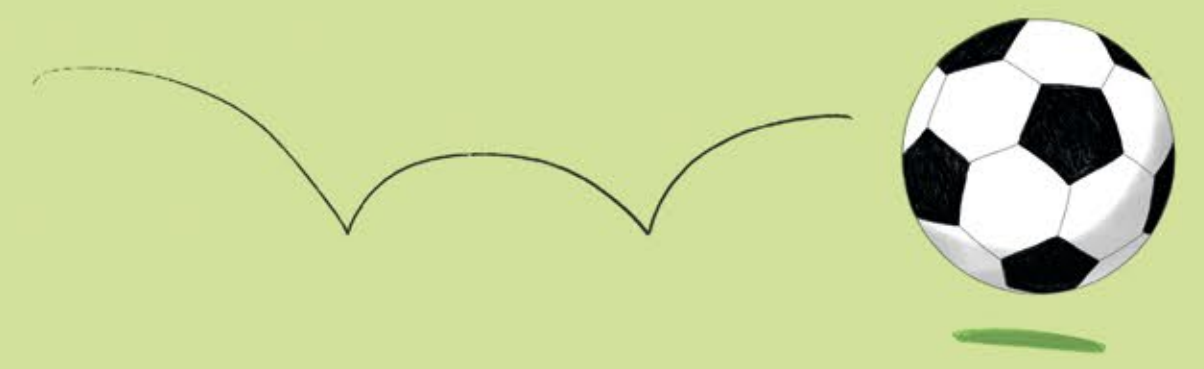

LA MARTINA FUTBOLISTA

Susanna Isern

Marta Moreno

Per a la Yuna, la meva petita gran futbolista.

Susanna Isern

*A totes les nenes futbolistes que conec,
que cada vegada són més, i al que representen
per aconseguir la plena igualtat.*

Marta Moreno

é

É G A L I T É

La Martina Futbolista

Col·lecció Egalité

© del text: Susanna Isern, 2024

© de les il·lustracions: Marta Moreno, 2024

© de l'edició: NubeOcho, 2024

© de la traducció al català: Neus Aymerich Mallorca, 2024

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *Martina Futbolista*

Correcció: Joana Morales

Primera edició: Març, 2024

ISBN: 978-84-10074-45-3

Dipòsit Legal: M-3199-2024

Imprès a Portugal.

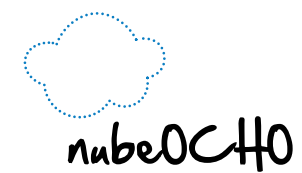
Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

LA MARTINA FUTBOLISTA

Susanna Isern

Marta Moreno

nubeOCHO

A la Martina li encanta jugar a futbol. Quan té una pilota als peus, se sent capaç de tot: d'arribar fins a l'altra banda del món, de xutar-la tan amunt que acariciï els núvols i de fer tocs infinits que paren només quan la criden per sopar.

Un dia la Martina decideix apuntar-se als Dinos, l'equip de la seva escola.

—Hola, em dic Martina. M'agradaria formar part del vostre equip.

Els nens ho comenten xiuxiuejant.

—D'acord, hem tingut una baixa i ens falta gent —diu a contracor l'Àlex, el capità—. Tu seràs defensa.

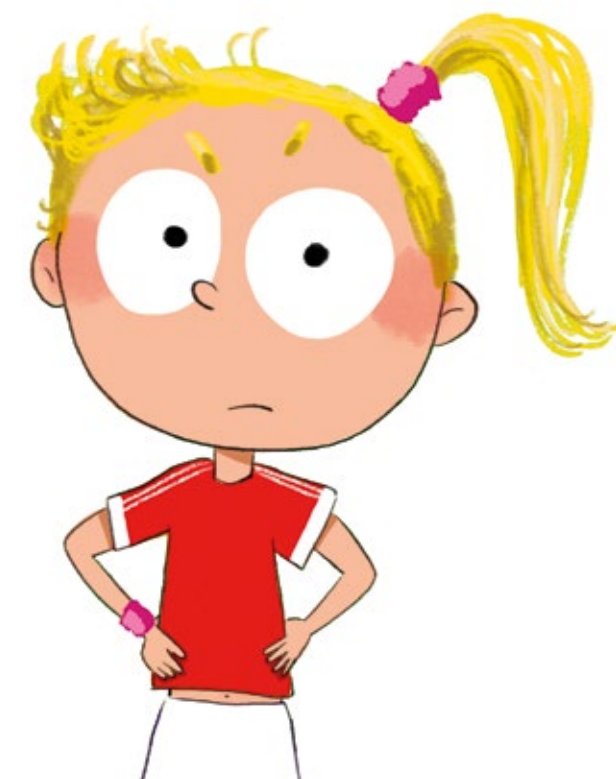

La Martina es comença a entrenar amb els Dinos. Està emocionada de formar part de l'equip. Però aviat s'adona que existeix molta rivalitat entre els seus companys.

Tots volen ser
“el més ràpid”,

“el que regateja millor”
i “el que marca més gols”.

Això no li agrada gens, a la Martina.

L'Àlex, el capità, és el més competitiu. Tots volen ser com ell i l'admiren perquè és el que marca més gols quan juguen contra altres equips.

Però la Martina no opina el mateix. Ella prefereix el Jordi, el seu company a la defensa. És com un mur i no deixa passar cap rival cap a la porteria.
—És absurd que la gent valori més els davanters que la resta de jugadors —lamenta la Martina.

Durant un partit contra un rival molt dur, els Dinos aconsegueixen fer dos gols. A la defensa, la Martina i el Jordi formen el tàndem perfecte, protegeixen amb ferocitat la seva porteria i eviten que l'equip contrari marqui.

La Martina és molt bona en la seva posició i, malgrat això, s'adona que els seus companys la deixen de banda. Quan passen la pilota a la defensa, sempre l'hi passen al Jordi, i no a ella.

Els Dinos tenen avantatge, però l'adversari aconsegueix empatar en la segona part.

El partit està molt disputat. Quan s'acosta el final, l'Àlex arriba amb la pilota fins a la porteria. Un company a la seva dreta té un angle molt millor per xutar.

—Passa-me-la, Àlex! —li crida.

Però l'Àlex, tot i que es troba en una posició pitjor, decideix rematar i el porter de l'equip contrari para la pilota.

